

At vi have dette System, dette meget flette og beklagelige System, som vi som Folk maa flamme os over, at vi endnu have i Landet, er sikkert, men Spørgsmaalet er blot, hvor langt og hvorvidt er man berettiget til at udøve denne Tortur. Det, jeg ønsker at vide, og det Spørgsmaal, jeg retter til den højt-ærede Justitsminister, er altsaa dette: Er det lobsligt her til Lands at bruge Torturmidlet Sultekur for at fremstafte Tilstaelser, eller har enhver Arrestant, naar han ellers opfører sig, som han skal, den umistelige Ret i Henshold til den nævnte kgl. Forordning selv eller ved Slægt og Venners Hjælp at staffe sig den Føde i Fængslet, som han finder er nødvendig for ham, eller er dette noget, der er overladt til Dommernes Forgodtbeftindende?

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wulff) har begæret Ordet for 3dje Gang. Dertil hører Tingets Samtykke. Begæres der Afstemning derover? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, har Folketingsmanden Ordet.

Wulff: Jeg haaber ikke alt for længe at skulle lægge Beslag paa det høje Tings Opmærksomhed, men der var nogle Bemærkninger, som jeg i Gaar ikke var i Stand til at rumme i en „kort Bemærkning“, og som jeg i Dag vilde rette til det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Røedt). Det ærede Medlems Henvendelse til mig var jo, som det vil erindres, præget af en vis Bitterhed og Lidenstabelighed. Paa den Side af hans Bemærkninger skal jeg ikke komme ind. Jeg har som Redaktør i nogle Aar erhvervet mig en haard Hud, og da besuden den høje Formand har paataalt de faldne Udtalelser, som jeg kunde have Grund til at beklage mig over, skal jeg helt lade den Side af Sagen ligge og udelukkende holde mig til det faktiske. Med Hensyn til et af de Spørgsmaal, der ere blevne debatterede mellem os, nemlig Englands Toldforhold til os, hører jeg nu, at det ærede Medlem ikke vil foreslaa, at vi skulle indføre nogen Begunstigelse for England; men naar det ikke er Tilfældet, skal jeg kun ganske kort sige, at saa forstaar jeg slet ikke, hvad det ærede Medlem har ment med sine Udtalelser. Skulle vi ned sætte vore Toldsatser for alle Nationer, saa vil England jo fremdeles komme til at staa lige højs os med alle sine øvrige Konkurrenter i Verden, og saa vinder det jo intet. Thi det er jo de større Lande, Tyskland o. s. v., hvis Konkurrence generer England, medens vor egen Smule Industri ikke kan genere

det. Saa var der Spørgsmaalet om Papirtolden. Angaaende selve dette Spørgsmaals Realitet skal jeg intet nyt sige. Men det ærede Medlem citerede mine Udtalelser angaaende dette Punkt paa følgende Maade — det Blad af Folketingstiden er allerede omdelt, saa jeg kan citere det ordret; det er kun tre Linier: „Det ærede Medlem gav paa denne Udtalelse det geniale Svar — og det vil jeg bede det høje Ting lægge ret Mærke til: „Det behøver jo ikke at være den første Dre, det kan lige saa godt være sidste Dre,“ og hertil knyttede det ærede Medlem saa en interessant Historie om en Bestigning af Maanen m. m. Jeg tillader mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg ikke har brugt de Ord, som det ærede Medlem tillægger mig, og at de heller ikke findes i Referatet af mine Udtalelser. Efter dette har jeg simpelt hen sagt, at man ikke ud af den bekendte Ytring fra Papirfabrikkernes Generalforsamling var berettiget til at drage den Slutning, at Fabrikkerne udnyttede hele Tolden. Det vil det ærede Medlem finde, men intet andet. Betragtningerne over mit „geniale“ Svar saa vel som det dertil knyttede konne Billede om Stigen til Maanen o. s. v. har det ærede Medlem altsaa, som jeg beklager at maatte paavise, rent spildt. Jeg tror for Resten at kunne lede det ærede Medlem paa Sporet efter Forbekslingen. Tager jeg ikke fejl, saa var det det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Wing), der kom ind paa den Slags Ytringer. Hvad Glasværks-spørgsmaalet angaar, har jeg i Gaar i den korte Bemærkning høvdet, at det ikke er og ikke kan være Tale om andet end om en Indiskretion fra Toldkommissionens Side. Men vi fik i Gaar den interessante Oplysning, at det ærede Medlems Postkasse gjør samme Tjeneste som, jeg tror det var et Lovgæb, i Venedig, hvor man i sin Tid kunde gaa hen og lægge Angivelser ind til Byens hemmelige Domstole, uden at nogen vidste, hvor de kom fra, ganske anonymt. Det synes virkelig, at det ærede Medlems Brevkasse benyttes paa lignende Maade. Han fortalte endog, at det var i snevevis, at der paa den Maade kom Fremstillinger fra industridrivende, og at de ofte bleve henlagte der i Konvolutter, uden at det var opgivet, hvor de kom fra. Jeg ser ganske vist ikke af det stenografiske Referat, at det ærede Medlem egentlig med Bestemthed har sagt, at det var paa saadan Maade, i en Konvolut uden nærmere Angivelse, at han havde faaet det foretrulige Dokument fra Toldkommissionen. Men, hvis det ærede Medlem har faaet det paa denne Maade,